

FLED BACK

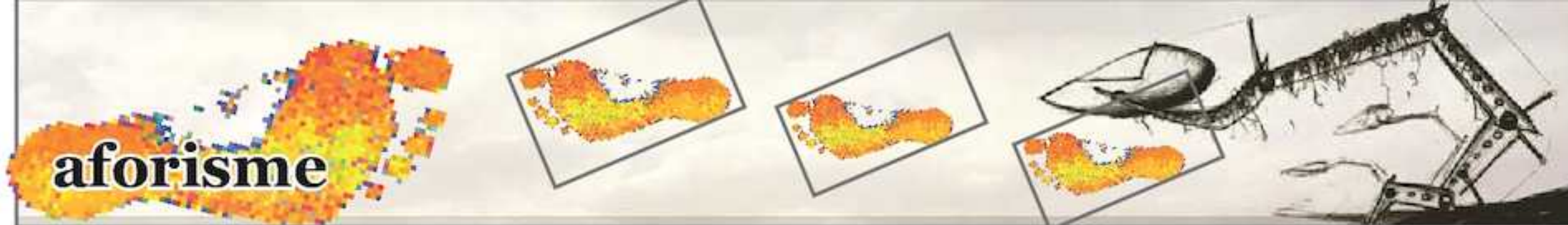
Revistă de experiment literar

Director Daniel CORBU

ANUL XII
2015

Nr. 11-12
Noiembrie
Decembrie

Ionuț CARAGEA

*

Trăiesc cu speranța că poezia și aforismul mai au puterea să salveze suflete rătăcitoare atunci când nimeni nu mai are timp pentru lectura unui roman de calitate.

*

Numai poetul ghilotinat de muzele sale știe cum "să se adune" și să rămână "cu capul pe umeri".

*

Poeții nu s-au mulțumit niciodată să fie doar îmblânzitori de amintiri. Și-au băgat capul și în gura himerelor.

*

Minciuna poate fi acum un început de existență, dar mâine va fi un început de non existență.

*

Lacrimile – oceane în miniatură în care sunt vii doar amintirile.

*

Dumnezeu își permite luxul de a da tuturor oamenilor autografe cu raze de

Aforisme din spuma valurilor

soare. Când vine noaptea, stelele îi scriu și îi rescriu biografia pe paginile infinite ale cerului.

*

O plantă are nevoie de apă și lumină pentru a crește mare și viguroasă. Poetul are nevoie „doar” de lacrimi și întuneric.

*

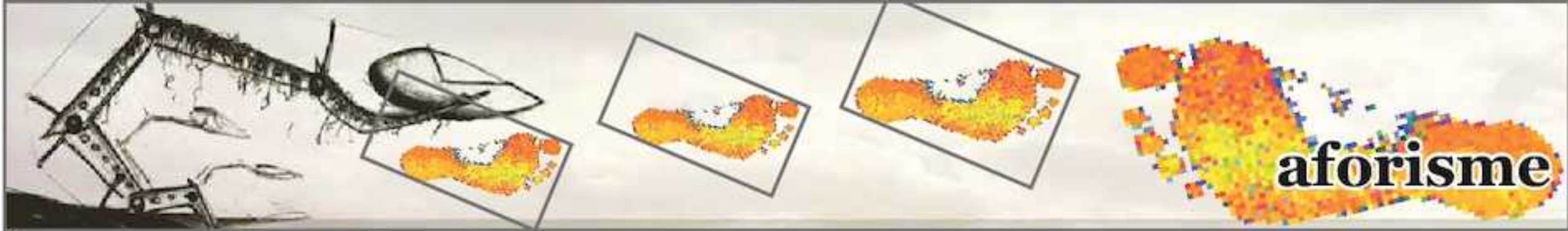
Este foarte ușor să scrii manifestându-ți repulsia față de urât. Este mult mai greu să te concentrezi asupra frumuseții subtile din interiorul urâtului, s-o scoți la iveală și s-o amplifici.

*

Să fii poet înseamnă să ai, în același timp, o inimă însetată de dragoste și o minte însetată de cunoaștere. Atunci când inima exclude creierul, ești sclav al dragostei, iar atunci când creierul exclude inima, ești sclav al științei.

*

Sunt unii poeți care scriu ca și când mâine ar veni sfârșitul lumii. Singurul martor al creației lor este Dumnezeu, iar singura bibliotecă în care mai au credința să ajungă este cea a cerului.

*
Lacrimile sunt păsări de foc care și-au pierdut aripile.

*
Din când în când, sufletul trebuie să respire prin lacrimi. Altfel s-ar zbate ca peștele pe uscat.

*
Înțeleptul vede viitorul chiar și în spuma valurilor.

*
Înainte de a se topi în palmă, fulgul de zăpadă a visat să ajungă bulgăre.

*
Mormintele iubirilor pe care le păstrăm în suflet nu au nevoie de cruci, ci de catedrale de lumină.

*
Amintirile sunt ca peștii ce înoată mereu împotriva curentului. Își caută tinerețea la izvoarele timpului, apoi pier și ajung în marea cea mare...

*
Ca să ajungi la inima femeii, nu ai nevoie de harta trupului ei, ci de harta viselor pe care să le împlinești împreună cu ea.

*
După ce plouă, cerul nu ne reproșează niciodată că-i suntem nerecunoscători. Ba chiar are liniștita grație de a ne binecuvânta cu raze de soare sau cu un zâmbet curcubeu.

*
Oamenii sunt flori îngemănate care cresc pe țărnul binecuvântat de roua timpului.

*
Prin ochiul de apă te privește și cerul, și pământul. Și te privești și tu pe tine însuși, mirat de ridul care ți se adâncește pe frunte.

*
Dacă oamenii s-ar fi născut cu aripi, ar fi devenit păsări de pradă. În niciun caz îngeri.

*
Poetul care nu renunță definitiv la poezia pe care a scris-o, nu este cu adevărat înțelept. Nu face decât să-și care sicriul de cuvinte în spate, de teamă să nu fie îngropat într-un loc pe care nu-l cunoaște.

Neant cu lentile de contact

prin lacrimi tragem de timp în fața
zădărniceii
visele sunt doar niște monede de
schimb

aruncate de zei în palmele cerșetorilor
mutilați de amintiri

pe eșafodul dimineții
ne ghilotinăm șansa unui nou început
și iată-ne singuri într-o lume
în care speranța cu aripi de ceară
s-a prăpădit pe stâncile abrupte ale
inimii

nici umbrele nu mai leagă prietenii
ne îmbrățișăm spasmodic absențele
în fața neantului cu lentile de contact

